

Новини Манмін

№ 45 14 лютого 2016

«Дякую Богу за те, що з вірусом Ебола було покінчено!»

У 2009 році я працював помічником міністра екології, охорони природи і туризму Демократичної Республіки Конго. Одного разу мій колега дав мені почитати книжку «Відчути вічне життя до смерті». Це була біографія-свідчення доктора Джерок Лі, який зустрів Бога на порозі смерті, зцілювся від усіх хвороб і став одним із світових лідерів відродження.

Моя донька помирала, але одужала завдяки молитві доктора Лі

У 2011 році я дізнався про те, що таке віра, слухаючи проповіді доктора Лі. Потім зі мною відбулося дещо дивовижне. У мене народилася донька Мануель, але її життя було під загрозою через хворобу. Вона одужала, коли отримала молитву доктора Лі, яка переходить межі простору і часу. Відтоді я посилав молитовні прохання доктору Лі в Корею завжди, коли мав проблеми, і отримував відповіді.

Я народився у бідній сільській родині. Вивчав економіку в університеті Кіншаса. Розпочав політичну кар'єру, але не мав джерел політичної підтримки. Я покладався лише на Бога, який діяв через молитву старшого пастора. За благодаттю Бога я постійно просувався по службі. Коли я зареєструвався у Церкві Манмін Кіншаса, я був звичайним помічником міністра екології, охорони природи і туризму. На мене мало звертали уваги як і на інших помічників. Але коли я передав своє майбутнє у руки Господа у молитві, Він зробив так, що мене призначили мером міста Мбандака Екваторіальної провінції.

На посту мера я також мав багато труднощів через політичну ситуацію: зупинка фінансової підтримки. Однак я подолав їх, маючи віру, завдяки молитвам доктора Лі. Зрештою, мене обрали заступником губернатора Екваторіальної

провінції. Коли мені було важко через наклепи і непорозуміння, я посилав молитовні прохання доктору Лі. Він завжди молився про мене і ніколи не відмовляв. Тож я зміг стати губернатором Екваторіальної провінції.

Я отримав підвищення завдяки молитві сили і як губернатор попросив помолитися про знищення вірусу Ебола

У серпні 2014 року серед жителів Екваторіальної провінції почався хаос. Це сталося у лісовій місцевості. Люди, які готували страви і споживали мавп, яких вполювали, заразилися вірусом Ебола. Ми дізналися про те, що цей вірус – дуже заразна смертельна хвороба. Ми були шоковані.

Президент Демократичної Республіки Конго, Джозеф Кабіла, наказав мені зупинити вірус Ебола, щоби він не наблизився до міста Кіншаса. Але людина зовсім не могла би впоратися з тим завданням. Я сказав Джейкоб Лі, пастору Церкви Манмін Кіншаса, що через цю проблему я опинився у скрутному становищі. Але він сказав: «Ти не можеш бути у скрутному становищі, тому що ти – християнин». Він додав, що якщо я попрошу доктора Лі помолитися про це, тоді поширення вірусу Ебола зупиниться.

Я послав молитовне прохання доктору Лі з вірою. Мені подзвонив пастор Джейкоб Лі і сказав, що доктор Лі помолиться 21 вересня. Я перевіряв процес поширення вірусу щодня і також перевіряв його після молитви. Я був дуже вражений, тому що з дня, коли доктор Лі помолиться, не було зафіксовано жодного випадку хвороби. І нарешті на Генеральній Асамблеї ООН президент Джозеф Кабіла оголосив про те, що вірус Ебола у ДР Конго було зупинено.

Всю славу і подяку я складаю Богові, Котрий знищив вірус Ебола у ДР Конго. Дякую, старший пастор, за те, що помолиться про це. Бог врятував мою країну завдяки цій молитві сили. Алілуя!

Диякон Себастиєн Імпето Пенго і його дружина з Церкви Манмін Кіншаса, ДР Конго

♦ Диякон Себастиєн Імпето Пенго, заступник губернатора провінції Чуапа Демократичної Республіки Конго, зустрівся 14 грудня 2015 року з доктором Джерок Лі, щоби поділитися своїм свідченням, а також висловити йому подяку. Разом зі своєю дружиною він прекрасно провів час з доктором Лі.

Він був присутній на урочистому різдвяному богослужінні. Він також відвідав Церкву Манмін у Муані і місце солодкої води Муану, де морська вода перетворилася на солодку питну воду завдяки молитві доктора Лі (Книга Вихід 15:25). Він також відвідав Молитовні збори Даниїла. 27 грудня він також відвідав недільні богослужіння, а потім, сповнений благодаті, повернувся у свою рідну країну.

Диякон Себастиєн сказав, що завдяки цьому візиту його любов до Центральної Церкви Манмін стала глибшою, а його християнське життя відновилося завдяки розмові зі старшим пастором.

Плід миру

«А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість: Закону нема на таких!»
(Послання до галатів 5:22-23)

Старший пастор доктор Джерок Лі

Якщо ми дійсно віримо в Бога і любимо Його, ми повинні зберігати мир зі своїм чоловіком або дружиною, батьками, дітьми, рідними братами і сестрами, сусідами у будь-якій ситуації. Тепер давайте розглянемо, як ми можемо приносити цей плід миру, один з дев'яти плодів Святого Духу.

1. Ми повинні мати мир з Богом.

Найважливіше – мати мир з Богом. Ми не повинні мати жодної перешкоди гріха між собою і Богом. Коли Адам їв з дерева знання добра і зла, він не бачив Бога, і тому він спробував заховатися від Бога. Це означає, що мир між Адамом і Богом було зруйновано. До свого гріха він мав дуже близькі стосунки з Богом, а після гріха він почав боятися Бога і віддалився від Нього.

Якщо ми діємо відповідно до правди, ми маємо мир з Богом і впевненість. Звичайно, щоби мати бездоганний мир без перепон гріха, ми повинні позбутися всіх гріхів і освятитися. Але незважаючи на те, що ми ще не бездоганні, ми можемо мати мир з Богом оскільки ми старанно застосовуємо істину на практиці у межах своєї віри. Коли ми намагаємося мати мир з Богом, ми спочатку повинні зробити це в істині, підтримуючи мир з Богом.

Наприклад, що би було, якби ми поклонялися ідолам, або не святити День Господній заради того, щоби мати мир зі своїми невірними членами родини? Нам може здатися, що ми маємо мир, але з духовної точки зору це означає порушити мир з Богом значною мірою, створивши велику стіну гріха перед Богом. Зрештою, це лише призведе до тяжких випробувань і негараздів, і ми також не зможемо мати істинний мир з членами своєї сім'ї.

Щоби мати істинний мир з людьми, ми спершу повинні догоджати Богові (Книга Приповістей 16:7). Звичайно, інколи люди продовжують порушувати мир, маючи зло у серці, незважаючи на те, що ми робимо все можливе в істині. Але навіть у цих випадках якщо ми будемо ставитися до них відповідно до істини, Бог попрацює за нас.

2. Ми повинні мати мир із собою.

Ми повинні мати мир із собою, а також позбутися гріхів і освятитися. Якщо в нас залишиться гріх, він буде збуджуватися відповідно до обставин. Якщо ненависть, гнів, заздрість, пожадливість і подібне будуть походити з нашого серця, це буде надто незручно! Також якщо серце правди і серце неправди будуть боротися одне з одним, ми відчуємо ще більше страждання. Але якщо ми будемо мати тверду рішучість, будемо палко молитися для того, щоби постійно обирати істину, зрештою ми зможемо мати мир у серці.

Але деякі люди говорять, що вони шукають миру з Богом, діючи в істині, але вони не мають миру у своєму серці. Це тому що вони мають самовдоволення або неправильний світогляд, які вони утворили в істині. Саме як Йов перед тяжкими випробуваннями, такі люди старанно моляться і намагаються жити за Словом, але насправді вони не можуть цього зробити через свою любов до Бога.

Замість того вони роблять це нервово, маючи страх можливого покарання, яке може настати якщо вони не будуть чинити істину. Тож у якийсь момент, якщо вони не будуть діяти за істиною, вони засмуяться, вважаючи, що вони можуть отримати покарання. Тож незважаючи на те, що вони старанно діють в істині, вони почувають себе обтяженими і їхня віра не росте. Вони можуть насолоджуватися справжніми миром в залежності від того, наскільки вони розуміють любов Бога.

Також є люди, які не мають миру із собою через свій песимістичний світогляд і думки. Вони намагаються старанно діяти в істині, але якщо вони не отримують задовільних результатів, яких очікують, вони звинувачують себе і страждають у душі. Такі люди мають стати духовними дітьми.

Можливо, їм знадобиться прийняти покарання відповідно до справедливості, або вони можуть тимчасово мати занижену самооцінку. Однак, коли людина впевнена у любові Бога, вона може отримати покарання з радістю і впевненістю, маючи віру у те, що Бог любить нас і робить нас бездоганними,

і хоча ми ще не бездоганні, ми намагаємося змінитися.

Ми також повинні довіряти Богу, що Він піднесе нас коли ми впокоримо себе перед Ним. Ми не повинні нервувати, бажаючи отримати визнання інших людей, але ми повинні продовжувати накопичувати справи істини, маючи правдиві серця і справи. Таким чином, ми можемо мати мир самі з собою і духовну впевненість.

3. Ми повинні мати мир з усіма.

Щоби мати мир з усіма, передусім, ми повинні вміти жертвувати собою. Щоби мати мир, ми не повинні діяти непристойно або намагатися хизуватися і хвалитися собою. Ми повинні принизити себе широко і підносити інших. Ми не повинні бути упередженими і у той же час мати можливість приймати будь-яку сторону в істині. Ми не повинні думати, керуючись мірою своєї віри, але намагаються поставити себе на місце іншої людини.

Незважаючи на те, що наша думка правильна або краща, ми повинні поділяти погляди інших людей, якщо тільки це не є неправдою. Щоби досягти такого миру, ми повинні пожертвувати собою заради інших навіть ціною власного життя.

Далі, щоби мати мир з усіма, ми не повинні наполягати на самовдоволенні і власному світогляді. У кожній людини свій характер. Кожен з нас отримав різну освіту і має різну міру віри. Отже, всі мають різні стандарти оцінювання: що правильно, що неправильно, що добре, а що погано. Якщо кожен із подружжя наполягає на власній думці щодо прибирання, у сім'ї не буде миру. Мир може встановитися лише коли чоловік і дружина приймуть точку зору один одного, прислухаються до неї і служитимуть один одному, а не наполягатимуть лише на власній точці зору.

Люди, які мають мир з Богом і з собою, не сваритимуться з іншими людьми. Оскільки вони вже позбулися своєї пожадливісті, зухвальства, гордості, самовдоволення і власного світогляду, вони не будуть сваритися ні з ким. Навіть якщо інші люди лихі і спричиняють неспокій, ці люди пожертвують собою, щоби зрештою примиритися.

Але в процесі досягнення миру ми можемо дещо зрозуміти. Інколи ви робите таке, що дає людям підстави порушити мир, але просто не розумієте цього. Словами або необдуманими вчинками ви можете несвідомо образити почуття інших людей. Також ви повинні подумати про те, що справжній мир має бути досягнутий у

вашому серці.

Наприклад, якщо інша людина не служить вам і не визнає вас, ви будете ображені, але не покажете цього зовні. Якимось чином ви можете виявити своє відчуття жертви переслідування. Ви просто закриєте рота, боячись, що ви можете посваритися, якщо будете продовжувати сперечатися. Ви просто перестанете говорити з тією людиною, подивитесь на неї звисока і подумаете: «Ця людина лиха і надто наполягає на своєму, я просто не можу з нею спілкуватися».

Таким чином, ви не руйнуєте мир зовні, але ви не маєте гарних почуттів до цієї людини. Ви не погоджуєтесь з її думками і навіть можете відчувати, що вам не хочеться бути з нею поряд. Ви можете навіть поскаржитися на ту людину, розповідаючи іншим про її недоліки. Звичайно, краще не порушувати мир таким чином, ніж руйнувати мир прямолінійно.

Але для того, щоби мати справжній мир, ви повинні служити іншим людям від щирого серця. Ви не повинні приховувати це і також бути готовими прийняти служіння. Ви повинні мати бажання служити і шукати вигоди для інших людей. Лише тоді Святий Дух зможе діяти. І ті люди зворушаться у серці і зміняться.

Люди, які мають мир з Богом, із собою і з усіма, мають владу проганяти темряву. Як написано в Євангелії від Матвія 5:9: «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть», вони мають владу дітей Божих, владу Світла.

Наприклад, якщо ви – лідер церкви, ви можете допомагати віруючим приносити плід миру. А саме, ви можете годувати їх словом істини, маючи владу і силу, так щоби ті люди відійшли від гріха і зруйнували своє самовдоволення і світогляд. Тоді як створюються синагоги сатани, які примушують людей відвернутися одне від одного, ви можете зруйнувати їх силою свого слова. Таким чином, ви можете спонукати різних людей до примирення.

Любі брати і сестри у Христі, Ісус був розп'ятий і помер, як зерно пшениці, і приніс незліченні плоди (Євангеліє від Івана 12:24). Кожен може привести незліченну кількість душ до Бога, якщо вони будуть схожими на Ісуса, будуть приносити жертви і служити навіть до смерті, як Він.

В ім'я Господа нашого я молюся про те, щоби ви, Божі діти, які отримали Святого Духа, принесли бездоганний плід миру, насолоджувалися духовною владою на землі і стали дорогішими особами не неба.

Символ віри

1. Центральна Церква Манмін вірить, що Біблія – це досконале і бездоганне Слово, яке надихнув Бог.
2. Центральна Церква Манмін вірить у єдність і дію трисидного Бога: Бога-Святого Отця, Бога-Святого Сина і Бога-Святого Духа.
3. Центральна Церква Манмін вірить, що ми отримали прощення за гріхи через кров Ісуса Христа, якою Він викупив нас.
4. Центральна Церква Манмін вірить у воскресіння і вознесіння Ісуса Христа,

- Його Друге пришествя, тисячолітнє царство Христа і вічні небеса.
5. Члени Центральної Церкви Манмін сповідують свою віру через «Апостольський символ віри» кожен раз, коли збираються разом, і вірять у його зміст буквально».

«[Бог] Сам дає всім і життя, і дихання, і все». (Книга Дії 17:25)
«І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спаслися ми мали». (Книга Дії 4:12)

Новини Манмін

Ukrainian

Видавництво Центральної Церкви Манмін

29, цифровий-ро 26-Гіль, Гуро-гу, Сеул, Корея (08389)
Телефон: 82-2-818-7047 Факс: 82-2-818-7048
<http://www.manmin.org/english>
www.manminnews.com
e-mail: manmin@manmin.kr
Видавець: доктор Джерок Лі
Головний редактор: старша дияконіса Геумсун Він

Добре серце, яке визнає Бог

«... бо Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лице, а ГОСПОДЬ дивиться на серце» (1 Книга Самуїлова 16:7).

«Внутрішнє серце» можна просто описати як «затверділий розум», основа сили, яка управляє всім серцем. Тоді як «внутрішнє серце» може бути успадковане від батьків, існують відмінності в залежності від того, наскільки люди прийняли певні речі і закарбували їх у своєму розумі протягом свого життя.

Коли ви викидаєте із серця все, що порушує істину, і закарбовуєте у ньому істинні речі, вони будуть розбудовуватися і тверднути, завершуючись у внутрішньому серці, сформованому істиною.

◆ Ми повинні мати незмінну щирість і праведність

Існує два правила, як можна розпізнати добре внутрішнє серце в очах Бога. По-перше, Бог бачить, чи є щирим внутрішнє серце людини. Бог також бачить, чи є праведним внутрішнє серце людини.

Бог любить щире серце, яке не змінюється. Про людину можна сказати, що вона щира, якщо вона здійснює те, що колись вирішила зробити, не змінюючи свого рішення. Однак якщо людина робить це для власної вигоди, таку щирість неможливо вважати доброю.

Яків повинен був страждати протягом 20 років, терплячи тяжкі випробування, хоча він був щирим, тому що шукав власної вигоди у думках, мудрості і самовдоволенні. Навіть деякі земні люди виконують те, що колись вирішили, не

шкодуючи власного життя. Навіть серед нечестивців є люди, які заслуговують довіри. Звичайно, такі люди напевно досягають доброго внутрішнього серця, якщо вони зможуть повністю зламатися відповідно до істини і змінитися.

Отже, добре внутрішнє серце полягає не лише у щирості, але також у праведності. Бути щирим без праведності абсолютно не варто з точки зору Бога. Ми повинні виконувати Божу волю, щоби досягти доброго внутрішнього серця.

Тут праведність означає внутрішню праведність, успадковану від народження. Саме як внутрішня щирість людини значною мірою є успадкованою, внутрішня праведність також значною мірою

успадковується.

Однак якась людина може бути зіпсована гріхом і її праведність прихована, хоча вона успадкувала внутрішню праведність у серці, тому що вона чула, бачила і дізналася про погане внаслідок обставин. Але якщо така людина зустрінеться з Господом і зміниться в істині, її прихована внутрішня праведність може відкритися. Тоді вона може стати людиною, яка любить Бога гарячіше, ніж будь-хто, і її полюбить Бог.

Гарним прикладом є апостол Павло. Його думки і самовдоволення, а також світогляд розбилися на шматки, коли він зустрів Господа, і він був використаний знаною мірою для Бога, оскільки його успадкована внутрішня праведність відкрилася.

◆ Чому ми повинні коритися Божій волі

Внутрішнє серце можна порівняти з матеріалом посудини, або з якістю ґрунту. Міцність посудини і її яскравість можуть бути різними в залежності від матеріалу виготовлення. Якість продуктів також відрізняється в залежності від якості ґрунту. Навіть якщо ви будете старанно полірувати срібну посудину, вона не буде блищати так само, як золота. Те саме стосується внутрішнього серця.

Однак це не обов'язково означає, що коли ваше внутрішнє серце є успадкованим, все вже влаштовано. Навіть якщо хтось народився, маючи золото для своєї посудини, якщо він залишить все як є і не буде полірувати посудину, вона не матиме цінності золотої посудини. Але навіть якщо людина народилася як глиняний посуд, вона буде використана як дорогоцінна посудина, якщо людина старанно поліруватиме її і триматиме у чистоті.

Якова, незважаючи на його підступність, Бог обрав тому, що бачив його внутрішнє серце, яке той успадкував від Авраама та

Ісака. Бог дисциплінував Якова і змусив його пройти процес, щоби бути корисним для досягнення Божої мети.

Бог не використовує посудини лише тому, що вони мають добру якість. Він обирає чисті посудини (2 Послання до Тимофія 2:21) і веде їх до Нового Єрусалиму, найславетнішої небесної оселі.

Але побачивши різну реакцію людей на одну і ту ж ситуацію, ми можемо побачити внутрішнє серце. Люди з праведним серцем весь час моляться Богові і змінюють все з доброю. Незважаючи на те, що вони не можуть розуміти щось з точки зору людини, вони намагаються зрозуміти все з точки зору милості Бога і прощати, маючи віру в Бога і довіряючи все Богові.

І навпаки, люди можуть шукати спосіб відплатити іншим людям злом замість того, щоби зрозуміти з добром і змінитися.

Якщо людина не виконує Божу волю, хоча інші навчають її Божої волі, це означає, що вона не збирається слухатися Бога. Якщо ми хочемо виконувати Божу

волю від внутрішнього серця, ми зможемо бути покірними за будь-яких обставин.

Давайте перевіримо, чи коряться ваші внутрішні серця Божій волі, коли ми дізнаємося її, або ми не хочемо коритися, незважаючи на те, що знаємо Божу волю. Перевірте, чи спробували ви зрозуміти інших і змінити свої думки на праведні, навіть якби те означало, що ви маєте страждати через їхнє зло, або ви просто не відплачуєте злом за зло.

Це внутрішнє серце успадковане, але воно може змінитися за допомогою сили Бога. Найважливішим є те, наскільки ви бажаєте спробувати змінити себе в істині і очиститися відповідно до Божого Слова.

Щоби стати посудинами, які може використати Бог, ми повинні змінити себе відповідно до волі Бога-Отця, не покладаючись на власну волю і серце. Коли ми станемо належними посудинами покори, які коряться і вірять від щирого серця, Бог використає нас і благословить так само, як благословив праотців віри.

«Радість і благословення у малих справах служіння»

Старша дияконіса Гонджа Сео, 46 років, 25 парафія, Південна Корея

▲ Зліва направо: сестра Гайон, її чоловік диякон Вунсан Кім, старша дияконіса Гонджа Сео і сестра Дайон.

Я народилася у буддистській родині у невеличкому місті у провінції Ганвон. Коли я навчалася у третьому класі, мені подобалося слухати звук дзвонів церкви, яка знаходилася біля моєї школи. Мені хотілося піти до церкви і сидіти там. У середній і старшій школі мені дозволили ходити до церкви.

Коли я навчалася у 12 класі, я почала блювати кров'ю. Я опинилася у лікарні. У мене виявили туберкульоз. Я приймала ліки, але біль не вщухав. Через сильний біль у животі я більше не могла приймати ліки. Я сильно втратила вагу і мені було важко дихати.

Після закінчення середньої школи я переїхала до Сеулу і за допомогою знайомих з жовтня 1991 року почала відвідувати Центральну Церкву Манмін. Проповідь старшого пастора доктора Джерок Лі була дуже особливою і вражаючою. До того ж, я зцілилася від туберкульозу через його молитву про хворих після проповіді! Мої батьки, які були буддистами, також почали ходити до церкви. Алілуя!

У 1999 році я вийшла заміж і у 2001 році прийняла бізнес свого свекра з продажу солі. Незабаром я почула, що старший пастор почав оплачувати локшину, яку члени церкви їли кожної неділі, незважаючи на те, що він довгий час допомагав бідним і продовжував служіння в Кореї і за її межами.

Відтоді ми поставляємо сіль у церкву. Ми робимо

це вже протягом десяти років. Це було невеличке служіння, але Бог дав нам не лише радість у серці, але також велике благословення для нашого бізнесу. Кількість покупців не зменшилася. Ми також користувалися товарним складом для зберігання солі площею 330 квадратних метрів безоплатно протягом кількох років.

Коли ми відкрили інший магазин, ми отримали молитву старшого пастора. Ми також отримали фінансові благословення. Нещодавно ми також відкрили іншу крамницю, хоча було семеро інших людей, які також бажали відкрити свій магазин у тому місці.

Більше всього я дуже вдячна за те, що всі члени моєї сім'ї мають надію на небеса і працюють для Божого царства. Мій чоловік, диякон Вунсан Кім, працює керівником лідерів груп парафії. Я працюю лідером району, а мої доньки Дайон і Гайон працюють лідерами груп.

Ми з доньками належимо до комітету виконавчих видів мистецтв. Я – до хору ароматів, одна донька – до

хору солодкого дощу, а інша донька – до хору чистих голосів. Ми часто пропонуємо свій дім для служіння груп чоловіків, оскільки багато чоловіків нашої парафії самотні. Тому я готую страви для них від щирого серця, оскільки думаю, що вони хочуть поїсти домашні страви. Коли я дивлюся, як вони їдять разом і розмовляють, я почувуюся дуже щасливою.

Мої доньки також без утруднень дозволили використовувати свої кімнати для служіння груп. І вони отримали несподівані благословення. Мій свекор здавав в оренду житло на третьому поверсі нашого будинку, але вирішив віддати житло нашим дітям.

Всю славу і подяку ми складаємо Богові, Який благословив нас щасливою родиною, тим, що ми потрапили у прекрасну церкву, познайомилися з істинним пастором і жили, маючи впевненість у спасінні і надію на небеса.

«Я зцілювся від усіх своїх хвороб, а у моїй сім'ї настав мир»

Брат Бінод Кумар Шреста, 37 років, Церква Манмін у Непалі

Горло моєї дружини набрякло внаслідок алергічного риніту і астми. Вона також страждала від болю, що спричиняли ті симптоми. Коли їй ставало гірше, вона не могла говорити і їсти. Їй було важко навіть дихати. Вона зверталася в різні лікарні, їй робили ін'єкції, а також вона пила дуже багато ліків. Але покращення не відбувалося.

Зрештою, вона почала поклатися на Бога. Вона молилася, перестала пити і палити, від чого раніше не могла відмовитися. Вона також отримала молитву про хворих старшого пастора Джерок Лі, записану в системі автовідповідача. З часом її симптоми почали зникати. У січні 2012 року, коли вона отримала молитву пастора Церкви Манмін у Непалі Грейс Лі з хусткою, над якою помолився старший пастор, вона повністю зцілилася (Книга Дії 19:11-12). Алілуя!

Відчувши справу зцілення, вона попросила мене, щоби я почав жити порядним християнським життям, і сказала, що віддавати десятину – це шлях до благословення. Але я був жадібним і гнався за матеріальним. Я не слухав її, тримався мирських задовольнень і займався марнотратством. Зрозуміло, що у моїй сім'ї постійно відбувався розбрат.

У грудні 2013 року я раптом отримав Божу благодать. Я почав віддавати десятину і жити добрим життям віруючої людини. Тоді у мою сім'ю і на роботі почали приходити Божі благословення. Без жодних видимих причин я відчув ненависть до алкоголю, який раніше дуже любив. У моїй сім'ї настав мир, де кожен любить і служить один одному. У мене було багато контрактів на будівництво. Перед тим, як я почав віддавати десятину, ми відчували фінансові труднощі, а тепер ми не потребуємо нічого.

Коли у квітні 2015 року у Непалі відбувся землетрус, ми не зазнали збитків, ніщо не було пошкоджено. Я очолював нагляд за будівництвом храму і отримав благословення переїхати у будинок біля церкви.

У листопаді 2015 року Церква Манмін у Непалі відзначила 10 річницю служіння, і у церкву завітала преподобна Гісан Лі, пастор всевітнього керівництва Манмін. Коли я отримав її молитву з хусткою, я зцілювався від плевриту і епідидиміту, на які хворів протягом останніх десяти років. Я нікому про це не говорив, але просто підготував себе і відвідував Молитовні збори Даніїла, щоби зцілитися з вірою.

Тепер моя сім'я перебуває у любові і мирі Господа. Ми дуже щасливі. У 2016 році мене обрали Віце-президентом чоловічої місії. Я дуже дякую і радію. Всю славу і подяку я складаю Богові, Який дав мені справжнє щастя і багаті благословення!

Телефон: 82-2-824-7107
www.gcnetv.org
webmaster@gcnetv.org

Міжнародна семінарія Манмін

Телефон: 82-2-818-7334
www.manminseminary.org
manminseminary2004@gmail.com

Всесвітня мережа християн-лікарів

Телефон: 82-2-818-7039
www.wcdn.org
wcdnkorea@gmail.com

Урім букс

Телефон: 82-70-8240-2075
www.urimbooks.com
urimbook@hotmail.com